

Nr. 2025-022932

Het College van Beroep voor de Examens,
mr. M.H.E. Mathon, voorzitter, prof. dr. A. Akkerman en S.S. Catak, leden

BESLISSING inzake het beroep van de heer [REDACTED] hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 3 maart 2025 tegen de beslissing van 21 januari 2025 van de examiner, hierna te noemen “verweerder”, waarbij aan appellant voor het vak *Privaatrecht* het resultaat 6,5 is toegekend.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 21 januari 2025 is door de examiner aan appellant voor het vak *Privaatrecht* het resultaat 6,5 toegekend. Appellant is het niet eens met de (her-)beoordeling van vraag vier van het tentamen, te weten:

Vraag 4

Het is niet mogelijk om de motor van een auto die zich in de auto bevindt, los van de auto over te dragen zolang de motor in de auto blijft zitten. Noem het beginsel dat zich verzet tegen die overdracht. Geen toelichting nodig. (4 punten)

Antwoord: Eenheidsbeginsel (4 punten). Ook goed: de motor is bestanddeel van de auto (door natrekking).

Antwoord appellant: Natrekking

Appellant heeft twee punten toegekend gekregen. Tegen dit besluit is het beroep van 3 maart 2025 gericht. Bij schrijven van 4 maart 2025 is verweerder verzocht met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft plaatsgevonden, maar heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Bij schrijven van 21 maart 2025 heeft verweerder een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld tijdens een hoorzitting op 27 maart 2025, alwaar appellant is verschenen. Namens verweerder is mevrouw [REDACTED] verschenen.

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich volgens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant kan zich niet verenigen met het besluit hem een 6,5 voor het vak toe te kennen en stelt dat hem meer punten behoren toe te komen voor vraag vier van het tentamen. Appellant geeft aan dat hij tijdens de (her-)beoordeling voor vraag vier niet alle punten heeft gekregen, omdat hij volgens de examiner geen nadere toelichting zou hebben gegeven waarom het antwoord ‘natrekking’ ook een correct antwoord zou zijn. Appellant acht deze redenering misleidend, temeer nu uit de vraagstelling zou blijken dat geen nadere toelichting op het antwoord mocht worden gegeven. Appellant stelt dat, indien hij wist dat hij wel toelichting mocht geven, dit zou hebben gedaan. Nu hij deze mogelijkheid niet zou hebben gehad, heeft appellant niet het volledige aantal punten gekregen.

Appellant stelt vervolgens dat tijdens de werkgroepen zou zijn benadrukt dat één of twee woorden volstaan bij de eerste tien vragen van het tentamen, hetgeen appellant ook heeft gedaan. Appellant acht het onterecht dat hij wordt afgerekend op het feit dat geen nadere toelichting heeft gegeven. Daarbij staat in de vraag en in de antwoordsleutel dat een goed antwoord vier punten zou opleveren, hoewel er nergens wordt gesproken over toekenning van twee punten. Het is appellant derhalve niet duidelijk hoe de examiner de vraag heeft beoordeeld en op welke wijze de punten zijn toegekend. Appellant meent dat het antwoordmodel onvoldoende transparantie biedt voor de keuze om minder dan vier punten toe te kennen bij een antwoord wat mogelijk (deels) goed zou blijken. Appellant meent dat de examiner dan ook de keuze had kunnen maken om één of drie punten toe te kennen. Appellant

meent dat de toekenning van de punten, met inachtneming van het toetsbeleid, inzichtelijk moet zijn. Appellant meent dat hij het volledige aantal te behalen punten behoort toegekend te krijgen en is van mening dat de beoordeling onredelijk tot stand is gekomen. Appellant verzoekt om zijn beroep gegrond te verklaren en het besluit te vernietigen.

Standpunt van verweerder

Verweerder heeft zich blijkens de stukken, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerder heeft contact opgenomen met de vakcoördinator, welke nadere informatie heeft opgevraagd bij de examiner. De examiner licht toe dat uit de vraagstelling zou blijken dat gezocht werd naar een beginsel. Uit coulanse richting de studenten is niet alleen ‘het eenheidsbeginsel’ goed gerekend, maar ook een inhoudelijke volledige beschrijving van het eenheidsbeginsel. Antwoorden die slechts een deel van de beschrijving behelzen hebben niet de volle punten toegekend gekregen, maar louter de helft van de punten. Het woord ‘natrekking’ kan niet worden gekwalificeerd als inhoudelijk volledige beschrijving van het eenheidsbeginsel en zou dan ook, in beginsel, géén punten waard zijn. Echter is niet voor deze beoordelingswijze gekozen en zijn aan appellant twee punten toegekend, omdat ‘natrekking’ gedeeltelijk schuurt aan het eenheidsbeginsel en daar ook een voortvloeiende van is. De examiner betoogt daarnaast dat appellant had kunnen weten dat het gegeven antwoord in beginsel onjuist zou zijn, aangezien ‘natrekking’ geen beginsel is. Toelichting geven bij het benodigde antwoord was niet nodig, maar was niet uitgesloten. Indien er wel een toelichting zou worden gegeven, waren één á twee zinnen voldoende geweest. De examiner meent dat enkel het noemen van het eenheidsbeginsel volstaat, zonder verdere uitleg. Indien een ander, dus foutief, antwoord wordt gegeven, kan dit niet zonder meer worden goed gerekend. Een inhoudelijke beschrijving van het eenheidsbeginsel behoeft daarom enige uitwerking. Nu hier louter ‘natrekking’ is genoemd, is het niet gerechtvaardigd om hiervoor alle punten toe te kennen.

De examiner meent dat de vraag goed was gesteld en er in beginsel maar één antwoord correct was, maar dat veel studenten het antwoord gewoon niet wisten. Dat is dan ook de reden geweest om aan vergelijkbare antwoorden punten toe te kennen. Daarbij geeft de examiner aan dat het schrappen van de vraag niet nodig werd geacht, omdat de vraagstelling in principe correct was. Dat appellant zich misleidt voelt door te stellen dat de coulanse, die achteraf als docenten uit vrijgevigheid naar studenten is getoond, misleidend is tijdens het maken van het tentamen, komt de examiner volstrekt onlogisch voor. De examiner geeft wel aan dat ‘geen toelichting nodig’ een ongelukkige woordkeuze was. Het geven van toelichting had immers niet geleid tot puntenaftrek. De opmerking met ‘geen toelichting nodig’ komt daarnaast voort uit feit dat het tentamen eerst een meerkeuze tentamen was, welke is gewijzigd naar een open tentamen. Het tentamen is opgesteld en gecontroleerd door verscheidene examinatoren, waarbij er horizontaal en op basis van anonimiteit is nagekeken. De modelantwoorden zijn gepubliceerd en de toets matrijs was aanwezig. De coördinator heeft wel aan appellant meegegeven dat zijn bezwaren worden meegenomen bij het vaststellen van het tentamen in de toekomst waardoor onderhavige situaties in het vervolg worden voorkomen. Verweerder stelt dan ook, dat het besluit om appellant een 6,5 toe te kennen voor het vak in redelijkheid tot stand is gekomen en verzoekt dan ook om het beroep ongegrond te verklaren.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Het College stelt voorop dat uitsluitend de examiner bevoegd is het resultaat van een tentamen vast te stellen. Indien het College tot de conclusie komt dat de examiner niet in redelijkheid tot het desbetreffende oordeel heeft kunnen komen, kan het College een daartegen gericht beroep gegrond verklaren. De deskundigheid van de examiner in aanmerking genomen, moet het College met een terughoudende toetsing volstaan.
3. De WHW bepaalt – voor zover hier van belang – het volgende:

Artikel 7.13 Onderwijs- en examenregeling

1. *Het instellingsbestuur stelt voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast. De onderwijs- en examenregeling bevat adequate en heldere informatie over de opleiding of groep van opleidingen.*
2. *In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen:*
 (...)
 - a. *de inhoud van de opleiding en van de daaraan verbonden examens,*
 (...)
4. De Onderwijs- en Examenregeling voor de Nederlandstalige bacheloropleidingen van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid 2024-2025 (hierna: OER) bepaalt – voor zover van belang – het volgende:

Artikel A-4.2 – Vorm en planning van tentaminering

1. *De studiegids vermeldt aan welke vereisten de student moet voldoen om het vak met succes af te ronden. Ook vermeldt de studiegids in welke vorm het op het vak betrekking hebbende tentamen zal worden afgenomen.*
2. (...)
5. *De gang van zaken bij toetsing en de richtlijnen en aanwijzingen om de uitslag van tentamens te beoordelen en vast te stellen, staan beschreven in het Examenreglement.*

Artikel A-4.7 – Normantwoorden en beoordelingsnormen

1. *De examinerator plaatst uiterlijk een week na het tentamen de normantwoorden tezamen met het tentamen op de digitale leeromgeving. Ten aanzien van de normantwoorden geschiedt dit steeds onder voorbehoud, ook wanneer dit niet uitdrukkelijk is aangegeven.*
2. *Uiterlijk op het moment waarop de uitslag wordt bekendgemaakt, worden de gehanteerde beoordelingsnormen en de definitieve normantwoorden op de digitale leeromgeving geplaatst.*

Artikel A-4.8 – Inzagerecht en vragenbijeenkomst

1. *De geëxamineerde student heeft recht op kennisname van het beoordeelde tentamen gedurende zes weken na bekendmaking van de uitslag. Deze kennisname stelt de student in staat na te gaan hoe de uitslag tot stand is gekomen.*
2. (...)

5. Het Examenreglement 2024-2025 Regels en richtlijnen Examencommissie Faculteit der Rechtsgeleerdheid (hierna: R&R) bepaalt – voor zover van belang – het volgende:

Artikel 4.6 - Beoordeling

1. *De beoordeling van schriftelijke (deel)tentamens geschiedt aan de hand van tevoren schriftelijk vastgelegde, en eventueel naar aanleiding van de correctie bijgestelde beoordelingsnormen.*
2. *Ingeval bij de beoordeling van een (deel)tentamen meer dan een examinerator is betrokken, beoordelen alle examineratoren aan de hand van dezelfde beoordelingsnormen.*
3. *De wijze van beoordeling is zodanig dat de student kan nagaan hoe de uitslag van het schriftelijk of mondeling (deel)tentamen tot stand is gekomen.*
 (...)
6. Het College concludeert, oordelend binnen de hierboven aangegeven grenzen, dat het resultaat voor het tentamen van appellant zorgvuldig tot stand is gekomen en overweegt daartoe als volgt.
7. Het College is van mening dat de coulance ervoor heeft gezorgd dat appellant twee punten heeft verkregen, waar dit oorspronkelijk nul zou zijn geweest. Het College meent dat de coulance niet zo ver kan reiken dat het geven van een onvolledig alternatief antwoord, toch het maximale aantal punten oplevert. Het College meent dat de examinerator in voldoende mate heeft beargumenteerd hoe resultaat van appellant tot stand is gekomen, met inachtneming van de coulance, waaruit volgt dat een student vervolgens twee of vier punten kan verkrijgen. Het College volgt de redenering van verweerster om de helft van de punten toe te kennen voor een

gedeeltelijk correct antwoord. Het College ziet geen reden om te oordelen dat de examinerator niet zorgvuldig heeft gehandeld om bij het enkel vermelden van een leerstuk, zonder verdere toelichting, niet het maximale aantal punten toe te kennen.

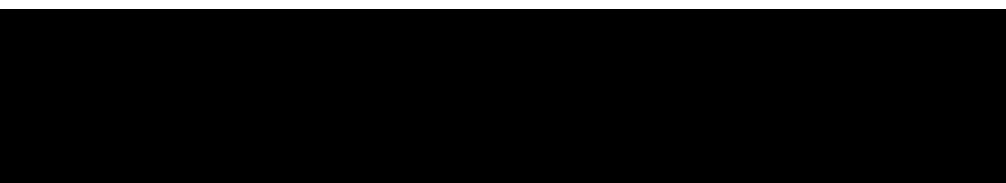
8. Het College is van oordeel dat de vraagstelling niet suggereert dat er geen toelichting mocht worden gegeven, maar dat dit niet nodig was bij het noemen van het juiste beginsel. Ter zitting is gebleken dat appellant niet in de veronderstelling heeft geleefd dat hij puntenaftrek zou hebben gekregen of dat het antwoord ongeldig zou worden verklaard op het moment dat hij wél toelichting had gegeven. Nu appellant niet een volledig inhoudelijke beschrijving van het beginsel heeft gegeven of het beginsel zelf heeft genoemd, behoeft de examinerator niet het maximale aantal punten toe te kennen aan appellant. Het College ziet geen aanleiding te oordelen dat de betrokken examinerator en vakcoördinator blijf geven van een onredelijk oordeel.
9. Gelet op het voorgaande is het College van oordeel dat er geen aanleiding bestond om het resultaat van het vak *Privaatrecht* van appellant te laten wijzigen.
10. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat het bestreden besluit niet in strijd is met het recht. Het beroep tegen dit besluit is ongegrond. Dat houdt in dat het bestreden besluit in stand blijft.

III. Beslissing

Het College van beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond.
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid;
 - het College van Bestuur;en wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 24 april 2025

A. Kramer LLB
secretaris

mr. M.H.E. Mathon
voorzitter

Tegen deze beslissing kan appellant(e) binnen 6 weken beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag, Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken